

láthatárán kívül

ezüstlemez-leveleket fúj a szél.
 távol az országutaktól, a legközelebbi
 település láthatárán kívül,
 egy hárserdő tövében
 a halottak szuszogása
 mozgatja a faleveleket
 még zöldre,
 még ezüstre,
 még zöldre,
 még ezüstre,
 billegtetve száraz szemgödrekben az időt.

Poós Zoltán

Az ébresztőóra

Nem tudod úgy lefesteni a régi ház
 falát, hogy ne üssenek át a hengerek
 mintái. Öregszel, lassan egyformák
 lesznek a nyarak, és kikerülnek az idő
 fennhatósága alól, az árnyékok
 megnyúlnak, bekúsznak régi szobádba.

Minden festés után másik teret
 kaptál vissza. A festés tüntette el
 a feledésre ítélt emlékeket.
 Egymáson futnak a henger
 mintái, akár a DNS kettős csavarja.

A szobában nincsenek évszakok,
 sem időjárás, a vekker csörgése
 jelzi a rendet az időben. Nincsenek
 viharok, sem szél, csak az ablak alatt
 hajladozó bokor ovációja. Azt hiszed,
 felismernek a falak, de a tér csak
 a vekker hangját ismeri fel. Semmi mást.